

De prijswinnaars van de Ariëns Prijs 2019

Hoe gaat het met hen in coronatijd?

In oktober 2019 gingen de eerste prijs én de publieksprijs van de Ariëns Prijs voor Diaconie naar het project 'Kearls unne mekaar' in Vasse (H. Pancratius parochie). Het biedt ontmoeting en ontspanning aan mannen die door diverse aandoeningen niet meer aan het arbeidsproces kunnen deelnemen. De tweede prijs ging naar het project 'Low Budget Bikes' (St. Willibrordus parochie) waarbij fietsen worden opgelapt en ter beschikking gesteld aan erkende vluchtelingen in De Liemers en mensen met een laag inkomen. En de ideeënprijs ging naar het team van de Pancratius-parochie voor hun idee om een promotiebus te kopen. Hoe gaat het nu, een jaar later, met hen? Wat is bijvoorbeeld de impact van corona?

Om te beginnen de 'Kearls'. Sinds maart horen zij bij de risicogroep. De bijeenkomsten vielen weg en de mannen misten het contact enorm. Sinds april 2016 hebben de mannen elkaar elke maand ontmoet op een dinsdagmorgen in de sportkantine van T.V.C. in Tubbergen en twee weken later

maakten ze samen een uitstapje, meestal naar een bedrijf in de omgeving. Ze begonnen met vijf; nu zijn er drieëntwintig trouwe bezoekers, al zijn er meestal een paar afwezig wegens ziekte of andere verplichtingen. De gemiddelde leeftijd ligt rond de zestig. Een achttal vrijwilligers helpt nu om het allemaal mogelijk te maken. Het initiatief vindt al navolging in Vriezenveen en binnenkort mogelijk ook in Denekamp. De Welzijnsstichting helpt daarbij.

Op 15 september zagen de 'kearls' elkaar voor het eerst weer, op een terras van een restaurant tegenover de kerk in Vasse. De sportkantine geeft nog teveel beperkingen, maar buiten kan meer. Ik kwam op bezoek. Het weer was geweldig. Er werd driftig bijgepraat, tenminste door de mannen die konden praten. Alfons Ensink, de man van initiatiefnemer Erna, heeft afasie maar genoot ook

volop. Hij maakte foto's met zijn nieuwe iPad. Eén ervan is bij dit artikel afgedrukt. De vrijwilligers hopen binnenkort in de open lucht weer een bijeenkomst te kunnen organiseren. Allen zien reikhalzend uit naar de tijd dat het oude programma weer hervat kan worden. Deelnemers en vrijwilligers zijn er genoeg en dankzij de financiële ondersteuning van de gemeente kan het project blijvend draaien. Het geld van de Ariëns Prijs kwam ook zeer gelegen. Nu is het enkel wachten op betere tijden, wanneer de pandemie, bijvoorbeeld door de komst van een vaccin, beheersbaar wordt.

En het Fietsenproject? De weken na het winnen van de Ariëns Prijs liep

iedereen met een grote glimlach rond. Hoe anders werd het in maart 2020. In het begin van de crisis stond fietsenmaker Sjon nog alleen in de werkplaats, want anderhalve meter kon daar niet gerealiseerd worden. De werkplaats werd vervolgens schoongemaakt en gesloten, omdat er geen fietsen

weg. Vanwege de coronamaatregelen moest Sjon (rechts op de foto, links diaken Van Zundert) die fietsen in z'n eentje ophalen. Tot eind juni stond de binnenplaats helemaal vol met fietsen die gesloopt of rijklaar gemaakt moesten worden. In juli is wel een aantal fietsen klaargemaakt voor kinderen, zodat ze in de grote vakantie tenminste een fiets hadden. Verder zijn er toen niet veel fietsen uitgegeven. De fietsenwerkplaats is veel te krap voor de andere helpers. En geen fietslessen dit jaar. In deze tijd is alles anders.

Toen ik toch in Vasse was, in Noordoost Twente, was Tubbergen (H. Pancratius parochie) dichtbij. Daar ontmoette ik op het parochiecentrum naast de Pancratiusbasiliek twee leden van het pastoraal team: diaken Bert Huitink en pastoraal werkster Jacqueline Meupelenberg. Het pastoraal team (zie foto) had de Ariëns ideeënprijs gewonnen voor het idee om een bus aan te schaffen, waarmee de parochie veel zichtbaarder zou kunnen zijn bij activiteiten buiten het kerkgebouw. De € 1000 kwam binnen. Daar heb je nog geen bus voor. Maar belangrijker was dat men gaandeweg beseftte dat een eenmaal aangeschafte bus toch te weinig gebruikt zou worden. Ook niet als hij met anderen

uitgegeven konden worden. Ook werden de fietslessen stilgelegd; jammer voor de cursisten maar ook voor de jongeren die de fietslessen gaven: theorie en praktijk. In mei berichtte de gemeente dat er een groot aantal fietsen opgehaald moest worden; ze stonden in de

zou worden gedeeld. Met instemming van Hub Crijns van het Ariëns-Comité werd besloten om het geld anders te gebruiken. Met het oog op een betere zichtbaarheid in de samenleving kwam men op het idee verschillende banners aan te schaffen met een vast logo, bedoeld om buiten neer te zetten bij bijzondere activiteiten. Waar men dan aan denkt? Aan een sponsorloop met de Vastenactie; aan een kraam op de Kerstmarkt of braderie; aan vieringen in de openlucht voor diverse doelgroepen; aan vieringen in de kapel in Geesteren in het kader van de Kinderkerk, de Jeugdkerk en het Rock Solid-project. Voor dat laatste heeft men al een vlag (zie foto). Ook wil men losse reclamepanelen die bevestigd kunnen worden op of in de auto's van leden van het pastoraal team; nummerplaten met een slogan eronder; logo's voor op laptotassen en mappen. Allemaal met als doel: zichtbaar maken dat hier de parochie actief is. Men sluit zich niet op maar is op weg.

Dit past allemaal heel goed bij het pas uitgekomen pastoraal beleidsplan van de parochie met als titel 'Geloven is niet van steen'. Daarin staat dat langzaam maar zeker het aantal gezinnen groeit dat zich betrokken weet bij het geloof, de Kerk en de parochie. Heel voorzichtig vindt een deel van de jongere generatie de weg naar de kerk. Dit stemt hoopvol. Net als elders (Twente is dus niet anders) is het kerkbezoek hier laag (5 procent), gaan er kerken dicht en slaat de vergrijzing toe. Maar team en bestuur durven eensgezind keuzes te maken. De ouderen worden niet vergeten. De leden van het pastoraal team gaan veel op huisbezoek en maken bewust keuzes om te kunnen blijven bouwen aan de Kerk. Nieuwe vrijwilligers staan op als het gaat om kinder- en jeugdkerk en Rock Solid. Het aantal bezoeken van kinderen, jonge gezinnen en jongeren aan speciale vieringen groeit elk jaar een beetje. Het beleidsplan ontleent zijn inspiratie aan de eigenschappen van de jong (14 jaar) als martelaar gestorven Pancratius. De kernwoorden daarbij zijn: nieuwsgierig/lerend, trouw/standvastig, handelend/dienend, moedig/veerkrachtig en loslaten. Het team ziet echt resultaten van zijn planmatige en grote inzet. Daarbij past de behoefte aan een grotere zichtbaarheid. Offertes zijn aangevraagd. De prijs zal dus goed worden besteed.

door Hans Oldenhof, diocesaan diaconaal werker